

Gedichten in Tijden van Corona

Denk maar aan iets blauws

denk maar aan iets blauws, aan een zwembad met aan de rand rustende vrouwen in blauwe badpakken die met blauwe rietjes van blauwe cocktails drinken en boeken lezen met een blauwe kaft en soms kijken ze even op naar de hemel om zich er van te vergewissen of het uitspansel nog helder en strak is, of er niet ergens een wolkje drijft, en nee, de lucht is kraakhelder, hemelsblauw, en de vrouwen leggen hun boeken op hun benen, met de blauwe kaft naar boven, bekijken hun blauwgelakte nagels, nemen een slok met het blauwe rietje van hun blauwe cocktails, lichten het boek van hun benen en lezen voort terwijl in het zwembad de zusters zwemmen, geruisloos zwemmen, licht en soepel door het frisse water, je hoort ze ademen, of het water kolken, de rimpels over rimpels glijden en behalve de kleur van hun lichamen is alles blauw, denk aan iets blauws, aan de sportwagen van suikeroom sander, loaded, snel, kleurenblind, verkerend in de veronderstelling dat hij in een groene triumph spitfire rondrijdt, laat hem in de waan en denk aan de glanzende blauwe lak en de koningsblauwe leren handschoenen van zijn vrouw, de zonnebril met het blauwe montuur en de blauwe rook van haar sigaret, elegant hoe zij rookt, de woest jong en strak in het vel kronkelende stoot, soms rustig, extreem beheerst, moederlijk, volwassen, het zijden sjaaltje om het hoofd, met afgemeten kracht onder de kin gestrikt, rook, drink vermouth bianco en kijk uit van de zonovergoten villa met de kobalt geschilderde muren en kozijnen, de platgeslagen toren op de rots, uit over de kalme, gladde, zomersblauwe zee en sta op, laat lauw water over de polsen stromen, adem rustig, leg een koude theelepeltje op de tong, denk aan iets blauws; ballonnen, grote dromerige ogen, bruiloften, luchtkastelen.

Martijn de Ouden